UDKAST

27. november 2026

Forslag
til
Lov om beskyttelse af personer under 18 år mod omvendelsesterapi rettet mod deres seksuelle orientering eller kønsidentitet

§ 1. Formålet med denne lov er at beskytte personer under 18 år mod omvendelsesterapi rettet mod deres seksuelle orientering eller kønsidentitet.

§ 2. I denne lov forstås ved:

1) Omvendelsesterapi: Metoder, der har til formål at få en anden person til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet.
2) Metoder: Psykoterapeutisk, medicinsk, alternativ medicinsk eller religiøst baserede samt lignende systematiske fremgangsmåder.

§ 3. Den, der forsætligt udsætter en person under 18 år for omvendelsesterapi, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 4. Forældelsesfristen for overtrædelse af forbuddet mod omvendelsesterapi regnes tidligst fra den dag, den forurettede fylder 21 år.

§ 5. Loven træder i kraft den 1. juli 2027.

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning
2.	Beskyttelse af personer under 18 år mod omvendelsesterapi rettet mod deres seksuelle orientering eller kønsidentitet
2.1.	Gældende ret
2.2.	Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Forholdet til grundloven og internationale menneskerettigheds-konventioner
3.1.	Grundloven
3.2.	Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
3.3.	FN's Børnekonvention
4.	Ligestillingsmæssige konsekvenser
5.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7.	Administrative konsekvenser for borgerne
8.	Klimamæssige konsekvenser
9.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10.	Forholdet til EU-retten
11.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Det fremgår af regeringsgrundlaget fra juni 2026, at regeringen vil forbyde omvendelsesterapi for børn under 18 år. LGBT+ personer skal kunne være sig selv og leve frit, uanset baggrund, religion og kultur.

I 2024 blev der gennemført en undersøgelse af muligheden for at indføre et forbud mod omvendelsesterapi af det daværende Digitaliserings- og Ligestillingsministerium med inddragelse af relevante ministerier. Undersøgelsen peger på, at omvendelsesterapi finder sted i Danmark under visse former. Konkret henvises der f.eks. til, at 21 pct. af nydanske LGBT+ personer har oplevet helbredelsesforsøg, mens det for øvrige LGBT+ personer er 8 pct. Nydanske LGBT+ personer er en særligt udsat gruppe, da nogle oplever, at deres seksuelle orientering, kønsidentitet eller valg af partner ses som en trussel mod familiens ære, omdømme og forventninger til "rigtig" adfærd. Det fremgår videre af undersøgelsen, at international forskning peger på, at omvendelsesterapi kan være forbundet med forhøjet risiko for psykisk mistrivsel, ensomhed, selvmordstanker og -forsøg. En række lande, blandt andre Norge, har et forbud mod omvendelsesterapi rettet mod en persons seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Der er ikke en entydig definition af omvendelsesterapi, men begrebet anvendes typisk som betegnelse for psykoterapeutisk, medicinsk eller religiøst baserede metoder m.v., der bruges med det formål at få en person til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Formålet med lovforslaget er at beskytte personer under 18 år mod omvendelsesterapi rettet mod deres seksuelle orientering eller kønsidentitet. Et forbud vil kunne give en mere effektiv og klar beskyttelse og udgøre et supplement til den eksisterende beskyttelse af en i forvejen udsat gruppe. Samtidig vil det sende et tydeligt signal om, at en sådan praksis ikke er acceptabel.

Lovforslaget indeholder et forbud mod at udsætte en person under 18 år for omvendelsesterapi rettet mod deres seksuelle orientering eller kønsidentitet samt en definitionsbestemmelse af omvendelsesterapi.

Derudover foreslås det med lovforslaget, at en overtrædelse af forbuddet kan straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Endelig foreslås det, at forældelsesfristen for overtrædelse af forbuddet mod omvendelsesterapi for personer under 18 år regnes fra den dag, den forurettede fylder 21 år.

2. Beskyttelse af personer under 18 år mod omvendelsesterapi rettet mod deres seksuelle orientering eller kønsidentitet

2.1. Gældende ret

Dansk ret indeholder ikke et særskilt forbud mod omvendelsesterapi. Derimod er der på en række områder en vis beskyttelse af personer under 18 år, der udsættes for vedholdende forsøg på at ændre eller fornægte deres seksuelle orientering eller kønsidentitet, jf. nærmere pkt. 2.1.1.-2.1.4. nedenfor.

2.1.1. Straffeloven

2.1.1.1. Omvendelsesterapi

Omvendelsesterapi er ikke selvstændigt kriminaliseret i straffeloven. Visse former for omvendelsesterapi vil dog efter omstændighederne kunne straffes efter bestemmelser i straffeloven.

Det følger af straffelovens § 244, stk. 1, at den, som udøver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år. Begås forhold, som er nævnt i stk. 1, gentagne gange over en periode af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand, uden at forholdet er omfattet af § 245, kan straffen stige til fængsel indtil 6 år, jf. stk. 2.

Det følger af straffelovens § 245, stk. 1, at den, der udøver et legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, straffes med fængsel indtil 8 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særligt skærpende omstændighed. Det skal endvidere betragtes som en særligt skærpende omstændighed, hvis legemsangrebet eller mishandlingen er begået mod en person under 18 år af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand.

Den, der uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred, straffes med fængsel indtil 8 år, jf. stk. 2.

Omvendelsesterapi ved vold vil således efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens §§ 244 og 245.

Det følger af straffelovens § 243, at den, som tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning til husstanden, og som gentagne gange over en periode udsætter den anden for

groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden, herunder ved udøvelse af negativ social kontrol, straffes for psykisk vold med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Det følger af straffelovens § 260, stk. 1, at med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes for ulovlig tvang den, som 1) ved vold eller ved trussel om vold, om betydelig skade på gods, om frihedsberøvelse eller om at fremsætte usand sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold eller at åbenbare privatlivet tilhørende forhold tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, eller 2) ved trussel om at anmelde eller åbenbare et strafbart forhold eller om at fremsætte sande ærerørige beskyldninger tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, for så vidt fremtvingelsen ikke kan anses tilbørlig begrundet ved det forhold, som truslen angår.

Det følger af straffelovens § 266, stk. 1, at den, som på en måde, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, truer med at foretage en strafbar handling, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Omvendelsesterapi ved psykisk vold, tvang eller trusler om vold vil således efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens § 243, § 260, stk. 1, eller § 266, stk. 1.

2.1.1.2. Seksuel orientering og kønsidentitet

Det følger af straffelovens § 81, nr. 6, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at gerningen helt eller delvist har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende.

Det følger af straffelovens § 266 b, stk. 1, at den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse eller tro eller sit handicap eller på grund af den pågældende gruppes seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Det fremgår af bemærkningerne til straffelovens § 81, nr. 6, at fortolkningen af ordene »etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering eller lignende« skal ske med udgangspunkt i straffelovens § 266 b, der kriminaliserer

fremsættelse af udtalelse m.v., ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin »race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering«, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, L 99 som fremsat, side 3322.

Det fremgår af bemærkningerne til straffelovens § 266 b, at ved begrebet »seksuel orientering« forstås en persons lovlige seksuelle adfærd og indstilling, jf. Folketingstidende 1986-87 (1. samling), tillæg A, L 196 som fremsat, spalte 4171.

Det fremgår af bemærkningerne til straffelovens § 81, nr. 6, at begrebet kønsidentitet dækker over en persons indre og individuelle oplevelse af sit køn, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 18 som fremsat, side 28.

2.1.1.3. Forældelse

Straffelovens § 92 indeholder regler om forældelse. Det følger heraf, at en lovovertrædelse ikke straffes, når der er indtrådt forældelse efter §§ 93-94. Efter § 93, stk. 1, nr. 2, er forældelsesfristen 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år.

Det følger af § 94, stk. 1, at forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt. Når strafbarheden afhænger af eller påvirkes af en indtrådt følge eller anden senere begivenhed, regnes fristen dog først fra følgens eller begivenhedens indtræden, jf. § 94, stk. 2.

2.1.2. Barnets lov

Barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 642 af 1. juli 2026, som ændret ved […], knytter sig primært til kommunernes forpligtelser til at tilbyde hjælp og støtte til børn og unge med behov herfor og tager udgangspunkt i det enkelte barn eller den unges behov for særlig støtte eller hjælp, herunder når behovet skyldes social udsathed, misbrug, traume m.v.

Omvendelsesterapi er ikke et begreb, der er anvendt eller nærmere defineret i barnets lov. Dog kan omvendelsesterapi eller forsøg herpå føre til, at barnet eller den unge har behov for hjælp og støtte efter barnets lov.

Det følger af barnets lovs § 18, at hvis kommunalbestyrelsen har viden om eller grund til at antage, at et barn eller en ung har behov for hjælp og støtte efter denne lov, skal kommunalbestyrelsen screene for, om der er

behov for yderligere afdækning eller, om der skal iværksættes en børnefaglig undersøgelse.

Det følger af barnets lovs § 20, at kommunalbestyrelsen bl.a. skal foretage en børnefaglig undersøgelse, når der er grund til at antage, at det er en alvorlig eller kompleks sag, herunder hvor der er overvejelser om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47 i barnets lov, eller når der er viden eller mistanke om overgreb mod barnet eller den unge.

Kommunalbestyrelsen kan på baggrund af en afdækning eller en børnefaglig undersøgelse træffe afgørelse om støttende indsatser efter barnets lovs § 32. En børnefaglig undersøgelse vil også kunne danne grundlag for, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47.

Kommunalbestyrelsen er således forpligtet til at tilbyde hjælp og støtte til børn og unge med behov herfor. Dette gælder uanset årsagen, herunder også hvis støttebehovet er opstået på baggrund af omvendelsesterapi eller forsøg herpå.

I de tilfælde, hvor kommunen konkret vurderer, at omvendelsesterapien indeholder overgreb mod barnet, skal kommunalbestyrelsen behandle sagen efter de bestemmelser i barnets lov, der beskytter børn og unge mod overgreb. Det følger af barnets lovs § 125, at når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom, skal kommunalbestyrelsen til brug for den børnefaglige undersøgelse efter barnets lovs § 20 benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet.

Det gælder som følge af barnets lovs § 135, at alle, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældrenes eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer barnets eller den unges sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.

Hertil gælder det også, jf. barnets lovs § 133, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte efter barnets lov. Det betyder, at hvis f.eks. sundhedspersonale, pædagoger, lærere m.v. får kendskab til eller grund til at antage, at

omvendelsesterapi eller forsøg herpå kan give anledning til, at barnet har brug for hjælp og støtte, så skal kommunen underrettes herom.

2.1.3. Sundhedslovgivningen

Det fremgår af § 17 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 29. august 2024, som ændret ved […] (autorisationsloven), at en autoriseret sundhedsperson er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelse af sin virksomhed. Det indebærer, at en sundhedsperson har et selvstændigt ansvar for at sikre, at den behandling, som tilbydes og iværksættes, er i overensstemmelse med den til enhver tid værende anerkendte faglige standard på området, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3216. Med andre ord skal sundhedspersonen agere fagligt forsvarligt.

En overtrædelse af § 17 er ikke i sig selv strafsanktioneret, men kan give anledning til, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn fremsætter kritik over for den pågældende. Indebærer overtrædelsen af § 17 grov forsømmelighed ved udøvelsen af sundhedspersonens erhverv, og må denne grove forsømmelighed antages at udgøre en fremadrettet fare for patientsikkerheden, kan Styrelsen for Patientsikkerhed fratage sundhedspersonens autorisation i medfør af § 7, nr. 3, i autorisationsloven. Fratagelse af autorisation er en blandt flere tilsynsforanstaltninger m.v., som Styrelsen for Patientsikkerhed kan anvende over for autoriserede sundhedspersoner i medfør af §§ 7-11 d i autorisationsloven.

Derudover fremgår det af autorisationslovens § 75, at en autoriseret sundhedsperson, der gør sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af sin virksomhed, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Endelig bemærkes det, at enhver, herunder også alternative behandlere, er berettiget til at udøve behandling. Autorisationslovens regler om kvaksalveri indeholder dog en grundbetingelse om, at man ikke må udsætte nogens helbred for påviselig fare, jf. lovens § 73. En overtrædelse heraf kan straffes. Nogle former for behandling, f.eks. operative indgreb, er altid forbeholdt bestemte grupper af autoriserede sundhedspersoner, f.eks. læger.

For så vidt angår psykologer er titlen »psykolog« en beskyttet titel, der i henhold til § 70 f, stk. 2, kun må anvendes af personer med autorisation som psykolog. Psykologer er derfor underlagt Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn.

En psykolog eller anden sundhedsperson, der udøver, hvad der vil kunne betegnes som omvendelsesterapi, vil efter omstændighederne handle mod pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.

Samtykkekravet er et grundlæggende princip inden for sundhedsretten, som understreger patientens ret til selvbestemmelse og medinddragelse i beslutninger om eget behandlingsforløb.

Samtykkekravet, der er fastsat i sundhedslovens § 15, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 275 af 12. september 2025, som ændret ved […], indebærer, at ingen behandling må indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke.

De nærmere krav til information er fastsat i sundhedslovens § 16, hvoraf det bl.a. fremgår, at patienten skal modtage fyldestgørende information om sin helbredstilstand og om relevante behandlingsmuligheder, herunder om risiko for komplikationer og bivirkninger.

Mindreårige, der er fyldt 15 år, kan selv give informeret samtykke til behandling, jf. sundhedslovens § 17. Forældremyndighedsindehaveren til den unge skal tillige have information og inddrages i den unges stillingtagen.

Er barnet under 15 år, er det forældremyndighedens indehavere, der skal give samtykke, men barnet skal informeres og inddrages i drøftelserne af behandlingen i det omfang, barnet forstår behandlingssituationen, medmindre dette kan skade barnet.

2.1.4. Markedsføring

2.1.4.1. Lov om markedsføring

Lov om markedsføring, jf. lovbekendtgørelse nr. 1420 af 2. december 2024, som ændret ved […] (markedsføringsloven) finder anvendelse på enhver handling foretaget i erhvervsøjemed, uanset om den erhvervsdrivende opnår eller søger at opnå personlig økonomisk vinding.

Markedsføringsloven vil derfor kunne finde anvendelse på sager om markedsføring af omvendelsesterapi, hvis behandlingen udføres i erhvervsøjemed. Handlinger, der foretages i humanitær, politisk eller religiøs sammenhæng, er kun omfattet af loven, såfremt de kan siges at være udslag af erhvervsvirksomhed.

Hvis loven finder anvendelse, vil det være særligt relevant at vurdere, hvorvidt markedsføring af omvendelsesterapi er foreneligt med lovens

regler om god skik, reglerne om handelspraksis rettet mod børn og unge og forbuddet mod vildledning.

Ifølge markedsføringslovens § 3, stk. 1, skal erhvervsdrivende udvise god markedsføringsskik under hensyntagen til forbrugere, erhvervsdrivende og almene samfundsinteresser.

Ved erhvervsvirksomhed i strid med almene samfundsinteresser forstås bl.a. adfærd, der strider mod social ansvarlighed, diskriminerer eller tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet. Det omfatter også adfærd, der spiller på frygt, sygdom, ulykke eller overtro, samt tilskyndelse til adfærd, der skønnes at være sundhedsskadelig.

Handelspraksis rettet mod børn og unge, eller hvor børn og unge er særligt sårbare over for den pågældende handelspraksis, skal endvidere være udformet med særlig hensyntagen til børn og unges naturlige godtroenhed og manglende erfaring og kritiske sans, som bevirker, at de er lettere at påvirke og nemmere at præge, jf. markedsføringslovens § 3, stk. 2. Handelspraksis rettet mod børn og unge under 18 år må endvidere ikke på utilbørlig måde benytte sig af frygt eller overtro som virkemidler, jf. lovens § 11, stk. 1.

Det følger endvidere af vildledningsforbuddet i markedsføringslovens § 5, at en erhvervsdrivendes handelspraksis ikke må indeholde urigtige oplysninger eller i kraft af sin fremstillingsform eller på anden måde vildlede eller kunne forventes at vildlede gennemsnitsforbrugeren, uanset om oplysningerne er faktuelt korrekte. Efter markedsføringslovens § 6 må handelspraksis heller ikke vildlede ved at udelade eller skjule væsentlige oplysninger eller præsentere disse på en uklar, uforståelig, dobbelttydig eller uhensigtsmæssig måde.

Det er efter § 8, stk. 1, en betingelse for overtrædelse af vildledningsforbuddet, at den pågældende handelspraksis væsentligt forvrider eller vil kunne forventes væsentligt at forvride den økonomiske adfærd hos gennemsnitsforbrugeren eller, hvis den pågældende handelspraksis rettes mod en særlig gruppe af forbrugere, hos et gennemsnitligt medlem af denne gruppe. Hvis en handelspraksis er rettet mod børn, vil der ved vurderingen skulle tages udgangspunkt i et gennemsnitligt barn og ikke en gennemsnitsforbruger i al almindelighed.

Herudover følger det af lovens § 13, at den erhvervsdrivende skal kunne dokumentere rigtigheden af oplysninger om faktiske forhold. Det kan bl.a. være udsagn om en ydelses sundhedsmæssige virkninger.

Markedsføring af omvendelsespraksis kan således efter omstændighederne være i strid med reglerne i markedsføringsloven. Det er Forbrugerombudsmanden, der som uafhængig tilsynsmyndighed fører tilsyn med, at reglerne i markedsføringsloven overholdes, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

2.1.4.2. Lov om markedsføring af sundhedsydelser

Lov om markedsføring af sundhedsydelser, jf. lov nr. 326 af 6. maj 2023, som ændret ved […], omfatter markedsføring af sundhedsydelser, som udføres af eller på vegne af autoriserede eller ikke-autoriserede sundhedspersoner inden for sundhedsvæsenet. Ved sundhedsydelser forstås både den sundhedsfaglige virksomhed, som autoriserede sundhedspersoner udfører i medfør af deres autorisation eller i øvrigt udfører, og som ikke-autoriserede sundhedspersoner har adgang til at udføre.

Sundhedsfaglig virksomhed omfatter undersøgelse, diagnosticering, behandling, genoptræning, sundhedsfaglig pleje og sundhedsfaglige forebyggelsestiltag over for den enkelte patient m.v.

Det er afgørende ved vurderingen af, om en konkret behandling er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvorvidt behandlingen tager sigte på at forbedre eller vedligeholde patientens sundhedstilstand, dvs. har karakter af en sundhedsydelse. En behandlingsform kan i én kontekst være omfattet af loven og i en anden falde udenfor. F.eks. vil clairvoyance ikke i sig selv kunne anses for en sundhedsydelse, medmindre det markedsføres som et middel til at forbedre sundhedstilstanden eller i øvrigt signalerer at have karakter af en sundhedsydelse.

Omvendelsesterapi kan således være omfattet af lov om markedsføring af sundhedsydelser, uanset om den udføres af en autoriseret sundhedsperson eller en ikke-autoriseret sundhedsperson. Det vil altid bero på en konkret vurdering af, om omvendelsesterapien tager sigte på at forbedre eller vedligeholde patientens sundhedstilstand, dvs. har karakter af en sundhedsydelse.

Hvis en behandling er omfattet af lov om markedsføring af sundhedsydelser, skal markedsføringen af sundhedsydelsen være saglig, jf. lovens § 2, stk. 1. Det indebærer, at sundhedsydelsen ikke må markedsføres lige så

pågående og forbrugsstimulerende som almindelige forbrugsvarer eller tjenesteydelser. Markedsføringen skal i øvrigt være baseret på faglige og relevante oplysninger om sundhedsydelsen.

Der må desuden ikke anvendes urigtige, vildledende eller mangelfulde angivelser ved markedsføring af sundhedsydelser, jf. lovens § 2, stk. 1. Dette indebærer blandt andet, at markedsføring af sundhedsydelser hverken ved udformningen eller indholdet (angivelserne) må vildlede eller være egnet til at vildlede de personer, den er rettet mod, eller når ud til. Rigtigheden af angivelser om faktiske forhold skal kunne dokumenteres, jf. lovens § 2, stk. 4.

Ved markedsføring af sundhedsydelser må der heller ikke anvendes angivelser, der på grund af deres form, eller fordi de angår uvedkommende forhold, er utilbørlige over for andre, herunder andre sundhedspersoner eller forbrugere, jf. lovens § 2, stk. 3. Det må bero på en sundhedsfaglig vurdering og i øvrigt på den herskende opfattelse af ytringsfrihedens grænser, om en angivelse er utilbørlig i sin form. Det kan f.eks. være angivelser, som er diskriminerende på grund af race, national oprindelse, religion, køn, seksuel orientering eller alder, således at de bruges nedsættende eller ringeagtende.

Markedsføring af sundhedsydelser må ikke finde sted i fjernsyn, film, video eller lignende. Der må ikke benyttes film eller andre former for levende billeder ved markedsføring af sundhedsydelser på internettet bortset fra på sundhedsydelsesudbyderens egen hjemmeside, jf. lovens § 2, stk. 5.

Børn og unge under 18 år må på grund af manglende erfaring anses for at være særligt påvirkelige over for markedsføring af sundhedsydelser. Markedsføring af sundhedsydelser, der er rettet mod børn og unge, må ikke udnytte børn og unges godtroenhed eller mangel på erfaring, jf. § 5 i bekendtgørelsen om markedsføring af sundhedsydelser. Det gælder, uanset om markedsføringen er helt eller delvist rettet mod børn og unge.

Markedsføring af omvendelsesterapi kan således efter omstændighederne være i strid med lov om markedsføring af sundhedsydelser.

Styrelsen for Patientsikkerhed fører tilsyn med, at reglerne i lov om markedsføring af sundhedsydelser overholdes.

2.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen ønsker at forbyde omvendelsesterapi over for børn under 18 år.

Den eksisterende beskyttelse mod omvendelsesterapi i straffeloven forudsætter typisk, at et tvangs-, trussels- eller voldselement er til stede og kan bevises. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at omvendelsesterapi kan finde sted i former, hvor særligt tvangselementet kan være vanskeligt at bevise eller slet ikke er til stede, men hvor der er et behov for at beskytte en person under 18 år mod metoder, der har til formål at få den pågældende til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at børn og unge er en særligt sårbar gruppe, der er psykologisk og økonomisk afhængige af forældre, familie eller andre voksne, der opfattes som autoriteter. Desuden er børn og unge i gang med at udvikle deres identitet og udforske deres seksualitet og er generelt mere modtagelige over for input fra omsorgspersoner, rollemodeller, autoriteter, lokalsamfund m.v.

Dertil kommer, at undersøgelser viser, at omvendelsesterapi kan være skadeligt for den enkelte (""Omvendelsesterapi" Viden om udbredelse og karakter i Danmark – med blik til udlandet", Als Research for Ligestillingsafdelingen, Beskæftigelsesministeriet, 2021). Samtidig peger undersøgelser fra VIVE på, at LGBT+ børn og unge oplever højere grad af mistrivsel end jævnaldrende, og at de oplever ikke at blive accepteret, som de er på deres skole. Samtidig bemærkes det, at FN's uafhængige ekspert i beskyttelse mod vold og diskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet anbefaler medlemsstater at indføre et forbud mod omvendelsesterapi over for mindreårige.

Det er derfor Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der er et særligt behov for at beskytte personer under 18 år mod omvendelsesterapi.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at et forbud mod at udsætte en person under 18 år for omvendelsesterapi især vil kunne medvirke til at øge beskyttelsen af mindreårige LGBT-personer mod omvendelsesterapi. Samtidig vil et forbud mod omvendelsesterapi rettet mod

personer under 18 år sende et signal om, at omvendelsesterapi ikke accepteres i Danmark.

Forskningen viser, at omvendelsesterapi i praksis retter sig imod personer, der har en seksuel orientering eller kønsidentitet, der bryder med de gængse normer for køn og/eller seksuel orientering i samfundet.

På den baggrund finder Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet det hensigtsmæssigt, at beskyttelsen af personer under 18 år mod omvendelsesterapi rettet mod deres seksuelle orientering eller kønsidentitet søges reguleret ved lov.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet noterer sig, at undersøgelsen af muligheden for at indføre et forbud mod omvendelsesterapi fra 2024 viser, at der forskningsmæssigt ikke er en entydig definition af omvendelsesterapi, og at definitionerne varierer i de lande, der har indført et forbud mod omvendelsesterapi.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet noterer sig endvidere, at omvendelsesterapi efter norsk ret omfatter psykoterapeutisk, medicinsk, alternativ medicinsk eller religiøst baseret eller lignende systematiske fremgangsmåder, der har til formål at påvirke vedkommende til at ændre, fornægte eller undertrykke sin seksuelle orientering eller kønsidentitet. Det kan f.eks. omfatte elektrochok, kognitiv adfærdsterapi, gestaltterapi, uddrivelse af onde ånder ved f.eks. håndspålæggelse eller fastholdelse.

På den baggrund og med inspiration i det norske forbud imod konverteringsterapi vurderer Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, at der er et behov for, at omvendelsesterapi defineres i dansk lovgivning, så personer under 18 år kan beskyttes mod metoder, der har til formål at få den pågældende til at ændre eller fornægte dennes seksuelle orientering eller kønsidentitet.

For så vidt angår denne definition vurderer Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, at et forbud bør afgrænses fra tilfældige handlinger samt almindelige samtaler om seksualitet og køn, f.eks. mellem børn og forældre, så forældre fortsat vil kunne tale frit med deres børn og også udfordre dem f.eks. i forhold til deres kønsidentitet.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer endvidere, at det bør være en forudsætning, at forbuddet retter sig imod aktive handlinger rettet

direkte mod en eller flere nærmere identificerede personer. Dermed vil generelle meningstilkendegivelser, herunder generelle meningsytringer, der alene formidler f.eks. et religiøst budskab, som udgangspunkt ikke udgøre omvendelsesterapi.

Det foreslås på den baggrund, at omvendelsesterapi defineres som metoder, der har til formål at få en anden person til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet.

For nærmere om definitionen af omvendelsesterapi, og hvem der er omfattet af forbuddet henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at strafferammen for overtrædelse af forbuddet mod omvendelsesterapi fastsættes til bøde eller fængsel indtil 2 år.

Det forudsættes i den forbindelse, at fængselsstraf efter den foreslåede bestemmelse alene vil kunne finde anvendelse, hvis handlingen har et særligt skadespotentiale. Ved fastsættelse af straffen bør der lægges vægt på, hvor længe handlingerne har fundet sted, karakteren og hyppigheden af handlingerne, skadespotentialet og skadevirkninger samt forurettedes alder. Det vil være en forudsætning for straf, at gerningspersonen har forsæt til at omvende den mindreåriges seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Derudover foreslås det, at selskaber m.v. (juridiske personer) kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at der vil være en vis risiko for, at den, der er blevet udsat for omvendelsesterapi, først som voksen vil være i stand til eller ønsker at anmelde forholdet. Det gælder blandt andet i tilfælde, hvor barnet er eller har været i et tillids- eller afhængighedsforhold til udøveren af omvendelsesterapi, eksempelvis hvis en anmeldelse vil kunne medføre, at den pågældende må bryde med egen familie og/eller det miljø, den pågældende er opvokset i. Derudover vil det for mindreårige kunne være vanskeligt at forstå, at omvendelsesterapi er en ulovlig handling, eksempelvis hvis barnet er vokset op i et miljø, hvor det bliver anset som acceptabelt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer på den baggrund, at forældelsesfristen for overtrædelse af forbuddet mod omvendelsesterapi tidligst regnes fra den dag, den forurettede fylder 21 år.

3. Forholdet til grundloven og internationale menneskerettighedskonventioner

Nedenfor beskrives forholdet til grundloven, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's Børnekonvention for det foreslåede forbud mod at udsætte en person under 18 år for omvendelsesterapi.

3.1. Grundloven

Efter grundlovens § 67 har borgerne ret til at forene sig i samfund for at dyrke gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.

Anvendelsesområdet for § 67 er således "gudsdyrkelsen", og bestemmelsen omfatter først og fremmest de egentlige rituelle og kultiske handlinger, såsom forkyndelse, bøn, gudstjeneste, dåb m.v., jf. f.eks. Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret, 3. udgave v. Ole Espersen (1980), side 754. Det antages dog, at andre aktiviteter kan have en så nær sammenhæng med den egentlige gudsdyrkelse, at det omfattes af grundlovens § 67, jf. Jens Peter Christensen m.fl., Grundloven med kommentarer (2025), side 474.

Det fremgår bl.a. af det tidligere Digitaliserings- og Ligestillingsministeriums undersøgelse af muligheden for at indføre et forbud mod omvendelsesterapi fra 2024, at data indikerer, at LGBT-personer med meget religiøse forældre eller familier, hvor ære betyder meget, oftere udsættes for forsøg på omvendelse af deres seksuelle orientering eller kønsidentitet.

I det omfang det foreslåede forbud mod omvendelsesterapi anses for at være omfattet af grundlovens § 67 som en del af gudsdyrkelsen, bemærkes, at det foreslåede forbud mod omvendelsesterapi er båret af et sagligt hensyn til at beskytte børn under 18 år mod omvendelsesterapi med dertilhørende skadelige konsekvenser.

Det er på denne baggrund Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det foreslåede forbud mod omvendelsesterapi kan gennemføres inden for rammerne af grundlovens § 67.

3.2. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance. Ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis er retten til personlig autonomi et grundlæggende princip ved fortolkningen af artikel 8, jf. eksempelvis dom afsagt den 29. april 2002 *(Pretty mod*

Storbritannien), pr. 61. Domstolen anfører samme sted, at bl.a. kønsidentitet og seksuel orientering er omfattet af artikel 8.

Efter artikel 9, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed, herunder friheden til enten alene eller sammen med andre, offentligt eller privat at udøve sin religion eller tro gennem f.eks. gudstjeneste og overholdelse af religiøse skikke.

Efter artikel 10, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til ytringsfrihed.

De rettigheder, der følger af konventionens artikel 8, 9 og 10, kan – efter nærmere angivne betingelser i artiklernes stk. 2 – underkastes sådanne begrænsninger, som følger af lov, og som er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til nærmere opremsede hensyn, f.eks. hensynet til den offentlige tryghed, beskyttelse af sundheden eller sædeligheden eller beskyttelse af andres rettigheder.

Den foreslåede bestemmelse om et forbud mod omvendelsesterapi rettet mod personer under 18 år, jf. lovforslagets § 3, vil efter omstændighederne kunne udgøre et indgreb i artikel 8 (om privatlivet m.v.), artikel 9 (om religionsfrihed m.v.) og/eller artikel 10 (om ytringsfrihed m.v.) i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for både den, der udøver omvendelsesterapi, og for forældre i forhold til opdragelsen af deres børn samt for personer under 18 år, der ønsker at deltage i omvendelsesterapi.

Da det foreslåede forbud mod omvendelsesterapi er båret af et sagligt hensyn til beskyttelsen af personer under 18 års psykiske og fysiske sundhed samt dennes rettigheder og ikke er mere indgribende end nødvendigt for at varetage dette hensyn må forbuddet efter Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets opfattelse antages at være foreneligt med konventionens artikel 8, 9 og 10.

3.3. FN's Børnekonvention

Det er desuden relevant at inddrage beskyttelsen af børn efter FN-konventionen af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder (Børnekonventionen), der supplerer og udbygger den beskyttelse af børn, der følger af den generelle beskyttelse efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Efter Børnekonventionens artikel 12 skal barnet høres i alle forhold, der vedrører barnet, hvilket skal ske i overensstemmelse med barnets alder og modenhed. Det foreslåede forbud mod at udsætte en person under 18 år

for omvendelsesterapi vil kunne udgøre et indgreb i den mindreåriges rettigheder efter artikel 12, da det efter omstændighederne kan udgøre en begrænsning i barnets ret til at blive hørt. Samtidig skal barnets tarv komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn, jf. Børnekonventionens artikel 3, stk. 1.

Hvad der er barnets tarv, beror på en helhedsvurdering, hvor det bl.a. kan være relevant at inddrage deltagerstaternes forpligtelse til at respektere barnets ret til at bevare sin identitet, jf. Børnekonventionens artikel 8, ret til sundhed, herunder mental sundhed, jf. artikel 24 samt at deltagerstaten i videst muligt omfang skal sikre barnets overlevelse og udvikling, jf. artikel 6, stk. 2.

Som det fremgår under pkt. 2.2. og 3.1., viser undersøgelser, at omvendelsesterapi kan være skadeligt for de personer, der udsættes for det, samt at det ikke er muligt at ændre en persons seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Det vurderes, at beskyttelsen af børn og unge under 18 år mod omvendelsesterapi vil understøtte barnets ret til dets identitet, som defineret ved Børnekonventionens artikel 8. FN's børnekomité, der blandt andet udsteder generelle vejledende fortolkninger af Børnekonventionen, har fortolket artikel 8 sådan, at barnets ret til identitet også omfatter barnets ret til sin seksuelle orientering. Komitéen lægger vægt på, at LGBT+ børn og unge er i en særligt sårbar position, og at staterne derfor har en pligt til at beskytte deres psykologiske integritet, hvorfor medlemsstaterne ifølge Komitéen bør eliminere omvendelsesterapi som praksis.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer på den baggrund samlet, at det vil være imod den mindreåriges tarv og udvikling at blive udsat for omvendelsesterapi, og at et forbud vil være i overensstemmelse med artikel 6, 8 og 24 i Børnekonventionen. I forlængelse heraf vurderes det, at et barn ikke skal kunne samtykke til omvendelsesterapi, uagtet Børnekonventionens artikel 12.

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have ligestillingsmæssige konsekvenser. Lovforslaget vil styrke beskyttelsen af personer under 18 års seksuelle orientering og kønsidentitet. Samtidig vil lovforslaget sende et signal om, at en persons seksuelle orientering eller kønsidentitet hverken kan eller skal ændres.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

På baggrund af udenlandske erfaringer med forbud mod omvendelsesterapi, hvor f.eks. Norge har oplyst, at der ikke er rejst sager siden indførelsen af et forbud, forventes et begrænset antal politianmeldelser og sager behandlet ved domstolene årligt. Lovforslaget vurderes derfor at medføre begrænsede merudgifter for Justitsministeriets myndigheder, som vil kunne holdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.

Der forventes ikke væsentlige implementeringskonsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at kunne have positive konsekvenser for mindreårige, der er udsat for omvendelsesterapi, da lovforslaget vil kunne skabe en mere effektiv og klar beskyttelse med et direkte forbud.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at have relevante EU-retlige aspekter.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det er anført i EU-Kommissionens LGBTIQ+ strategien fra oktober 2025, at der skal gennemføres en undersøgelse af omvendelsespraksissers karakter, omfang og indvirkning på LGBT+ personer på tværs af EU. Kommissionen har i 2026 iværksat undersøgelsen og i forlængelse heraf meddelt, at den i 2027 vil vedtage en henstilling, der opfordrer medlemslande til at forbyde omvendelsespraksisser, og at Kommissionen vil støtte landene i det.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [27. november 2026] til den 4. januar 2027 ([…] dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, AIDS-Fondet, alle anerkendte trossamfund og menigheder, Amnesty International, Autisme- og Aspergerforeningen, Autismeforeningen, Barndom uden Vold, Børnehuscheferne, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Dansk Kvindesamfund, Dansk Muslimsk Union, Dansk Psykologforening, Dansk Psykoterapeutforening, Dansk Pædiatrisk Selskab (DPS), Dansk Regnbueråd, Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygepleje Selskab (DASYS), Dansk Sygeplejeråd, Danske Advokater, Danske Kirkers Råd, Danske Patienter, Danske Regioner, DareGender, Den Danske Dommerforening, Den Islamiske Union i Danmark, Det Kriminalpræventive Råd, Dialog mod Vold, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Danske Psykoterapeuter, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen for Aseksuelle i Danmark, Foreningen for Støtte til Transkønnede Børn – FSTB, ForældreLANDSforeningen (FBU), Frikirkenet, Grønlands Selvstyre, Intersex Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, KL, Kvinderådet, KVINFO, Lambda, Landsforeningen Børn og Forældre, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Lev og Lad Leve, Lev uden Vold, LGBT+ Danmark, LGBT Komiteen, LGBT Asylum, Ligebehandlingsnævnet, LOKK, Lægeforeningen, Mandecentret, Manderådet, Pan Idræt, Patienterstatningen, Patientforeningen, Politiforbundet, Praktiserende Lægers Organisation, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Sabaah, samtlige byretter, Forum for Mænds Sundhed, Sex og Samfund, Sundhed Danmark, TID – Transpersoner i Danmark, Ungdommens Røde Kors, Unicef, Vestre Landsret, Yngre Læger og Østre Landsret.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser	Ingen	Ingen

for stat, kommuner og regioner		
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes at kunne have positive konsekvenser for mindreårige, der er udsat for omvendelsesterapi, da lovforslaget vil kunne skabe en mere effektiv og klar beskyttelse med et særskilt forbud.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af	Ja	Nej X

erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der gælder i dag ikke et særskilt forbud mod at udsætte en person under 18 år for omvendelsesterapi. Omvendelsesterapi over for personer under 18 år vil dog efter omstændighederne kunne straffes efter bestemmelser i straffeloven. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *§ 1,* at formålet med loven er at beskytte personer under 18 år mod omvendelsesterapi rettet mod deres seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Lovforslaget vil således have til formål at beskytte personer under 18 år mod omvendelsesterapi rettet mod deres seksuelle orientering og kønsidentitet og sigter især mod at beskytte homo- og biseksuelle samt transpersoner under 18 år. Lovforslagets formål vil med den foreslåede bestemmelse blive afgrænset til at beskytte personer under 18 år.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *§ 2* at indsætte en definitionsbestemmelse.

Det foreslås i *nr. 1,* at »omvendelsesterapi« defineres som metoder, der har til formål at få en anden person til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet.

For så vidt angår »metoder« skal forstås psykoterapeutisk, medicinsk, alternativ medicinsk eller religiøst baserede samt lignende systematiske fremgangsmåder.

Kun metoder, der har til formål at få en anden til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet, vil være omfattet af definitionen. Hvis det ikke er tilfældet, vil metoden ikke være omfattet af definitionen.

Ved »ændre« forstås at få modtageren til at lave om på sin seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Ved »fornægte« forstås at få modtageren til at tage afstand fra eller ikke vedkende sig sin seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Det vil ikke være en betingelse, at metoden faktisk har medført en ændring eller fornægtelse hos personer under 18 år for, at en metode vil kunne falde inden for definitionen.

Med »seksuel orientering« skal forstås en persons lovlige seksuelle adfærd og indstilling.

Med »kønsidentitet« skal forstås en persons indre og individuelle oplevelse af sit køn.

Definitionen af omvendelsesterapi sigter især mod at omfatte handlinger rettet mod homo- og biseksuelle personer samt transpersoner under 18 år. Støttende og udforskende samtaler om en persons livssituation, herunder personer som har det vanskeligt med deres seksuelle orientering eller kønsidentitet, vil ikke falde inden for definitionen af omvendelsesterapi, hvis formålet med samtalen ikke er at få modtageren til at ændre eller fornægte den pågældendes seksuelle orientering eller kønsidentitet. Handlinger, der har til hensigt at skabe refleksion hos en person, vil heller ikke falde inden for definitionen. Det gælder uanset, hvem der deltager i samtalen, f.eks. forældre, venner, psykolog, psykoterapeut, religiøs forkynder m.v.

Behandlinger i sundhedsvæsnet, der er godkendt i Danmark, vil ikke være omfattet af definitionen, selvom disse kan have en planlagt og systematisk fremgangsmåde, da behandlingerne ikke har til formål at ændre eller fornægte en persons seksuelle orientering eller kønsidentitet. Dermed vil f.eks. behandlinger for kønsinkongruens ikke være omfattet af definitionen. Tilsvarende gælder psykologsamtaler. Tilsvarende vil

sundhedsbehandling, som en person opsøger for at vende tilbage til at leve med sit fødselstildelte køn, ikke være omfattet. Desuden vil en sundhedsfaglig vurdering af, hvorvidt der skal stilles diagnose om kønsinkongruens eller igangsættes medicinsk behandling for kønsinkongruens ikke være omfattet af definitionen, da det ikke har til formål at få en person under 18 år til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet, men derimod baserer sig på et multidisciplinært teams faglige vurderinger af diagnose eller behandlingsbehov. Sundhedspersoner vil således uanset den foreslåede definition fortsat kunne rådgive, udrede og behandle på disse områder.

Med bestemmelsens formulering om at få »en anden person« til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet skal forstås aktive handlinger rettet direkte mod en eller flere nærmere identificerede personer. Handlinger rettet mod en udefineret kreds af personer vil således ikke være omfattet af definitionen. Definitionen vil derfor kunne omfatte f.eks. gruppesamtaler, men ikke f.eks. generelle ytringer fremsat over for en ikke afgrænset kreds af personer. En handling vil dog kunne falde inden for definitionen, hvis den udøvende person har til formål at få en eller flere konkrete enkeltpersoner til at ændre eller fornægte deres seksuelle orientering eller kønsidentitet, selvom handlingen fremstår som rettet mod en ubestemt kreds af personer. En persons subjektive oplevelse af, at handlingen er rettet mod vedkommende, vil imidlertid ikke være tilstrækkelig til, at handlingen vil være omfattet af definitionen.

Generelle meningstilkendegivelser vil som udgangspunkt ikke udgøre omvendelsesterapi, heller ikke selvom budskaberne af nogle kan opleves som kontroversielle eller krænkende.

Religiøs vejledning og forkyndelse vil efter omstændighederne kunne udgøre omvendelsesterapi, hvis formålet er at få modtageren til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet. Det vil f.eks. være tilfældet ved systematisk oplæsning af skriftsteder, hvor der opfordres til vold eller lignende for f.eks. homoseksualitet med det formål at få modtageren til at tage afstand fra eller ikke vedkende sig sin seksuelle orientering. Oplæsning eller gengivelse af et skriftsted eller af religiøse forskrifter over for en ikke afgrænset kreds af personer, hvori der gives udtryk for en religiøst baseret overbevisning i forhold til seksuel orientering og kønsidentitet, samt overordnede ytringer fra en religiøs autoritet om seksuel orientering og kønsidentitet vil som udgangspunkt ikke være omfattet af

definitionen, medmindre formålet er at få modtageren til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Det foreslås i *nr. 2,* at metoder defineres som psykoterapeutisk, medicinsk, alternativ medicinsk eller religiøst baserede samt lignende systematiske fremgangsmåder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at »metoder« defineres som en fremgangsmåde, som anvendes med henblik på at få en anden til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet og afgrænses dermed bl.a. fra tilfældige handlinger og almindelige samtaler om seksualitet og køn f.eks. mellem børn og forældre. Forældre vil fortsat kunne tale frit med deres børn og også udfordre dem f.eks. i forhold til deres kønsidentitet. Det betyder endvidere, at tilfælde, hvor barnets eller den unges forældre ikke vil acceptere barnets eller den unges seksuelle orientering og kønsidentitet, forsøger at overtale barnet eller den unge til at prøve at leve som heteroseksuel eller ciskønnet eller omtaler barnets eller den unges seksualitet eller kønsidentitet som en fase, ikke vil være omfattet, hvis handlingerne ikke har et metodisk- eller behandlingslignende islæt.

Endvidere vil enkeltstående samtaler om oplevede udfordringer med at have en LGBT+ identitet som udgangspunkt ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse, når disse ikke følger en planlagt eller systematisk fremgangsmåde, der har til formål at få en anden til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet.

Det er ikke afgørende om en handling er enkeltstående eller gentagende, men i grænsetilfælde vil det kunne indgå i vurderingen af, om der er tale om en »metode«. Gentagende handlinger vil lettere kvalificeres som systematiske end en enkeltstående handling, men enkeltstående samtaler vil efter omstændighederne kunne være omfattet, hvis der er tale om en systematisk fremgangsmåde, der har til formål at få en anden til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet. Betingelsen om systematik vil også kunne være opfyldt, hvis en person udsætter flere forskellige personer under 18 år for en handling med henblik på at få den eller de enkelte til at ændre eller fornægte deres seksuelle orientering eller kønsidentitet efter samme systematiske modus. Det vil bero på en konkret vurdering, om der er tale om en metode.

Med »psykoterapeutisk« baserede metoder forstås handlinger som bygger på eller minder om psykoterapeutisk behandling. Eksempler på sådanne

fremgangsmåder kan være teknikker som baserer sig på eller har lighedstræk med kognitiv adfærdsterapi, narrativ terapi, gestaltterapi, psykodrama, forskellige traumebehandlinger m.v.

Med »medicinsk« baserede metoder forstås forskellige former for fremgangsmåder som i sundhedssektoren benyttes som behandling for sygdomme eller helbredsproblemer. Det kan være fremgangsmåder som i deres form eller indhold bygger på eller har lighedstræk med forskellige variationer af anerkendte eller accepterede behandlingsformer. I denne kategori falder f.eks. det at give medicin og andre præparater samt andre behandlingsmetoder som f.eks. elektrochok.

»Alternativ medicinsk« baserede metoder kan blandt andet omfatte brug af urter, olier eller andre metoder som er traditions- eller kulturbaserede. En metode kan således både have elementer af at være alternativ medicinsk, medicinsk og psykoterapeutisk.

Med »religiøst baserede« metoder forstås religiøse eller trosbaserede praksisser, ritualer eller systematiske fremgangsmåder, som har en religiøs form eller et religiøst indhold. Eksempler på religiøst baserede metoder vil være dæmonuddrivelse, håndspålæggelse eller andre systematiske forsøg på helbredelse. Forbøn f.eks. i forbindelse med en sjælesørgerisk samtale, der udføres i en en-til-en-sammenhæng, vil som udgangspunkt ikke udgøre en religiøst baseret metode, medmindre bønnen har direkte til formål at få den anden til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet. Bøn, som ikke sker i påhør af andre, vil ikke kunne have til formål at påvirke andre. Det kan dog ikke udelukkes, at hvis bøn sker i påhør af en eller flere personer, og bønnen er rettet mod disse personer, vil den kunne være omfattet af definitionen.

Generelle meningsytringer, som kun formidler et religiøst budskab, også selvom budskaberne af nogle kan opleves som kontroversielle eller krænkende, vil i udgangspunktet ikke anses for at være omvendelsesterapi. Det samme gælder ren citering af en religions hellige skrifter. Endvidere vil en forenings eller et trossamfunds generelle regler om seksuel orientering eller kønsidentitet i forbindelse med aktiviteter, embeder eller medlemskab ikke omfattes af vilkåret.

»Lignende systematiske fremgangsmåder« skal forstås som en opsamlingskategori, som vil omfatte metoder med lignende karakteristika som de øvrige specificerede kategorier. Dette vil f.eks. kunne være et systematisk

samtaleprogram med eller uden religiøst indhold, hvor udøveren har til formål at få en anden til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet, men hvor indholdet ikke nødvendigvis baserer sig på bestemte f.eks. psykoterapeutiske metoder. Afgrænsningen vil skulle afgøres i det konkrete tilfælde.

Vurderingen af om der er tale om en »metode« eller »lignende systematiske fremgangsmåder«, vil bero på en samlet konkret helhedsvurdering, hvor et eller flere centrale elementer kan indgå, herunder om handlingen er systematisk, om den gentages samt handlingens karakter, f.eks. om den anvendte metode er egnet til at påføre modtageren psykisk eller fysisk skade.

Med definitionen vil tilfælde, hvor forældre eller en værge tilbageholder eller nægter at give samtykke til, at personen under 18 år kan begynde på kønsbekræftende behandling, ikke i sig selv være omfattet af definitionen. En sådan beslutning vil ikke kunne anses for at være en metode, som defineret i den foreslåede § 2, nr. 2. Lovforslaget vil ikke ændre på reglerne for forældres samtykke til behandling i sundhedsvæsenet. Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Endvidere vil socialt pres fra enkeltpersoner eller miljøer, som en person kan opleve i forhold til sin seksuelle orientering eller kønsidentitet, som udgangspunkt ikke være omfattet, hvis det har et mere passivt og ikke direkte præg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Der gælder i dag ikke et særskilt forbud mod omvendelsesterapi mod personer under 18 år.

At udsætte en person under 18 år for omvendelsesterapi vil dog efter omstændighederne kunne straffes efter bestemmelser i straffeloven. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I særlovgivning straffes også uagtsomme overtrædelser, medmindre det modsatte har særlig hjemmel, jf. straffelovens § 19, 2. pkt.

Det følger af straffelovens § 25, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov.

Det følger af straffelovens § 26, stk. 1, at bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v. omfatter, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder. Endvidere omfatter sådanne bestemmelser enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber, jf. § 26, stk. 2.

Det følger endvidere af straffelovens § 27, stk. 1, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan. For så vidt angår straf for forsøg, finder § 21, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i *§ 3, stk. 1,* at den, der forsætligt udsætter en person under 18 år for omvendelsesterapi, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forsætlig omvendelsesterapi over for personer under 18 år straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Forbuddet vil skulle finde anvendelse, uanset om den seksuelle orientering eller kønsidentiteten ikke er som antaget af den, der udøver omvendelsesterapien. Tilfælde, hvor personen under 18 år fejlagtigt antages at have f.eks. en bestemt kønsidentitet eller seksuel orientering og udsættes for omvendelsesterapi på grund af den formodede kønsidentitet eller seksuelle orientering, vil således også være omfattet af forbuddet mod omvendelsesterapi over for personer under 18 år.

Der vil kunne straffes for forsøg på omvendelsesterapi efter straffelovens § 21, hvis en person udøver handlinger som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af omvendelsesterapi over for personer under 18 år, når omvendelsesterapien ikke gennemføres, forudsat at der foreligger den fornødne tilregnelse.

Det bemærkes, at straffelovens § 23 om medvirken finder anvendelse, så den, der ved tilskyndelse, råd eller dåd medvirker til, at en anden person udøver omvendelsesterapi omfattet af forbuddet vil kunne straffes for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse. Forudsat at der foreligger den fornødne tilregnelse, vil der eksempelvis kunne straffes for medvirken, hvis en person betaler for en behandling for omvendelsesterapi eller lignende. Det vil f.eks. kunne være forældre, religiøse forkyndere og andre

personer, der må anses for at have en særlig autoritet i forhold til forurettede og dennes nærmeste. Det vil dog ikke være en forudsætning for at kunne straffe for medvirken til omvendelsesterapi omfattet af forbuddet, at den der medvirker, må anses for at have en særlig autoritet i forhold til forurettede.

Det bemærkes, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse vil kræve forsæt til alle dele af bestemmelsens indhold, herunder formålet med omvendelsesterapien samt modtagerens alder. Hvis formålet ikke er at få modtageren til at ændre eller fornægte sin seksuelle orientering eller kønsidentitet, vil der ikke kunne straffes efter bestemmelsen. Det samme gør sig gældende, hvis udøveren af omvendelsesterapi havde den fornødne tilregnelse omkring, at modtageren er under 18 år.

Hvorvidt der foreligger fornødent forsæt til at overtræde den foreslåede bestemmelse, vil skulle afgøres ud fra de konkrete omstændigheder i sagen.

En person under 18 år vil ikke nødvendigvis selv være klar over, at den pågældende udsættes for omvendelsesterapi før potentielt længe efter, at omvendelsesterapien har stået på. Det vil imidlertid ikke være til hinder for at straffe efter den foreslåede bestemmelse, at personen under 18 år ikke selv oplever, at vedkommende har været udsat for omvendelsesterapi.

Det forudsættes, at normalstraffen for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse vil være bøde, og at fængselsstraf alene skal idømmes, hvis handlingen har et særligt skadespotentiale.

Der vil ved fastsættelsen af straffen bl.a. skulle lægges vægt på, hvor længe handlingerne har fundet sted, karakteren og hyppigheden af handlingerne, skadespotentialet og skadevirkninger samt den forurettedes alder. Det forudsættes, at et eventuelt samtykke fra den forurettede ikke vil kunne fritage for straf og i almindelighed ikke bør tillægges betydning ved strafudmålingen.

Det bemærkes, at metoder såsom at give medicin, elektrochok eller teknikker, som benyttes ved behandling af psykiske lidelser og lignende samt dæmonuddrivelse ved håndspålæggelse eller fastholdning generelt vil have et højt skadespotentiale, da metoderne typisk vil være intense og indgribende for den, der udsættes for det.

Modsat vil moderate samtaler, der ikke er påtrængende eller med høj intensitet, typisk ikke have et særligt skadespotentiale. Gennemføres

samtalerne derimod som et organiseret samtaleprogram med flere trin, vil de kunne have et højere skadespotentiale.

Det vil i skærpende retning ved strafudmålingen skulle indgå, hvis personen har begået gentagne overtrædelser af det foreslåede forbud.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse efter omstændighederne omfatter adfærd, der i forvejen er selvstændigt kriminaliseret, herunder f.eks. som psykisk vold efter straffelovens § 243 eller vold efter straffelovens §§ 244 og 245.

Der kan herudover være tale om andre former for kriminalitet, som begås som led i omvendelsesterapien, f.eks. ulovlig tvang efter straffelovens § 260 eller trusler om vold efter straffelovens § 266. I de tilfælde forudsættes den foreslåede bestemmelse at skulle anvendes i sammenstød med andre strafbestemmelser.

Endvidere vil markedsføringsloven kunne finde anvendelse i de tilfælde, hvor omvendelsesterapi udbydes i erhvervsøjemed. Lov om markedsføring af sundhedsydelser vil ligeledes kunne finde anvendelse ved markedsføring af sundhedsydelser, som udføres af eller på vegne af autoriserede eller ikke-autoriserede sundhedspersoner inden for sundhedsvæsenet.

Det foreslås i *stk. 2,* at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at juridiske personer kan idømmes bødestraf.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Straffelovens 11. kapitel indeholder regler om ophør af den strafbare handlings retsfølger, herunder forældelse. Efter straffelovens § 2 finder kapitlet anvendelse på alle strafbare forhold, medmindre andet er bestemt.

Det fremgår af straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2, at forældelsesfristen er 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år for en forbrydelse.

Det fremgår endvidere af § 94, stk. 1, 1. pkt., at forældelsesfristen regnes fra den dag, da den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt.

Det fremgår af § 94, stk. 4, 1. pkt., at for overtrædelse af straffelovens § 245 a (kvindelig omskæring), § 246, jf. § 245 a (kvindelig omskæring af grov beskaffenhed), § 260, stk. 2 (tvang til at indgå ægteskab m.v.), § 260 a (forbud mod religiøse vielser af mindreårige) og § 262 a, stk. 2 (menneskehandel af mindreårige), over for en person under 18 år eller af §§ 231 (grooming) og 232 (blufærdighedskrænkelse) over for et barn under 15 år regnes forældelsesfristen dog tidligst fra den dag, den forurettede fylder 21 år.

Det foreslås i *§ 4,* at forældelsesfristen for overtrædelse af forbuddet mod omvendelsesterapi tidligst regnes fra den dag, den forurettede fylder 21 år.

Det foreslåede vil indebære, at forældelsesfristen på 5 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2, tidligst løber fra den dag, den forurettede fylder 21 år.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den, der er blevet udsat for omvendelsesterapi som mindreårig, har mulighed for at anmelde forholdet i en periode på mindst 5 år efter, at den pågældende er fyldt 21 år.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at strafbare forhold af omvendelsesterapi ikke forældes som følge af forurettedes unge alder. I visse tilfælde, vil den forurettede således først som voksen være i stand til at anmelde det strafbare forhold. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, når personen under 18 år har været i et magt- eller afhængighedsforhold til udøveren af omvendelsesterapi, f.eks. fordi denne er personens forældre eller religiøse overhoved. Personer under 18 år, der udsættes for omvendelsesterapi i nære relationer, kan endvidere være knyttet til udøveren af omvendelsesterapien på en sådan måde, at personen under 18 år føler sig loyalt forpligtet til at hemmeligholde forbrydelsen. Den udskudte forældelsesfrist gælder dog uanset, om personen under 18 år har været i et magt- eller afhængighedsforhold til udøveren af omvendelsesterapien.

Hermed er udgangspunktet for forældelse i sager om omvendelsesterapi mod personer under 18 år det samme som for sager om f.eks. ulovlig tvang til indgåelse af ægteskab, jf. straffelovens § 260, stk. 2, og om religiøse vielser uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabslignende forhold over for mindreårige, jf. § 260 a, jf. straffelovens § 94, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2027.

Til § 6

Bestemmelsen omhandler muligheden for ved kongelig anordning at sætte loven i kraft for Færøerne og Grønland.

Loven vurderes at være omfattet af sagsområdet strafferet, som pr. 1. marts 2010 er overtaget af Færøerne.

I Grønland reguleres strafferetsområdet af kriminallov for Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1016 af 7. juli 2025.

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven ikke vil gælde for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvist vil kunne sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.